

OJAU - rechtskundig advies, mr. D. Deijle, Binckhorstlaan 36-C348, 2516 BE, 's Gravenhage,
Tel: 06-4575882, E-mail: info@ojau.nl, KvK: 67475698, Rek.nr: NL03 KNAB 0255 664303

E-mail gericht aan het ministerie:

Op di 6 jul. 2021 om 16:05 schreef info@ojau.nl <info@ojau.nl>:

Geachte...,

Op 5 juni 2021 ontving van het ministerie van Justitie en Veiligheid namens de minister voor rechtsbescherming een brief, d.d. 29 mei 2021, met een reactie op mijn brieven van 25 maart 2021 [inhoudende een vervolg op de schriftelijke aansprakelijkstelling van 2017/2018 en een gezamenlijk statement vanuit 105 geadopteerden en drie belangenorganisaties, met een aantal belangrijke bijlagen]. Helaas een teleurstellende reactie. Echter, op 9 juni 2021 vond het commissiedebat adoptie plaats waarin de minister voor rechtsbescherming heeft beloofd om in het najaar met een goede brief te komen met daarin een aantal onderdelen, waaronder ook het onderdeel m.b.t. de vraag naar de zoektochten van geadopteerden, en wel of niet een financiële tegemoetkoming daarbij. Dit betekent dat hij er toch nog naar gaat kijken.

Derhalve stuur ik u een brief met een reactie, met het verzoek aan de minister om deze mee te nemen in zijn (her)overweging. Deze brief heb ik ook per post aangeboden.

Bij voorbaat dank.

Vriendelijke groet,
Dewi Deijle

Tekst e-mails, op 6 juli 2021 gestuurd naar enkele TK leden die voor het eerst actief waren in deze commissie voor wat betreft adoptie:

Geachte

In het commissiedebat adoptie van 9 juni 2021 heeft u vragen gesteld rondom de opzet van het expertisecentrum die minister Dekker wil opzetten. Dat is ook de reden dat ik u nu benader. Dit expertisecentrum gaat een grote groep interlandelijk geadopteerden namelijk niet verder helpen in hun zoektocht naar hun biologische familieleden in het land van herkomst.

Al enkele jaren ben ik in mijn dubbelrol als juriste en geadopteerde bezig met deze "strijd" richting de Staat, c.q. het ministerie van Justitie en Veiligheid, en tevens actief in de politieke lobby om dit onderwerp onder de aandacht te krijgen (en te houden). Dit doe ik voornamelijk namens de land specifieke belangenorganisatie stichting Mijn Roots, voor de groep geadopteerden uit Indonesië, en trek hierbij op met de land specifieke belangenorganisaties Plan Angel (Colombia) en Shapla Community (Bangladesh). We hebben in deze jaren al heel wat steun mogen ontvangen van verschillende Tweede Kamerleden. Maar degene die echt iets zou kunnen regelen, minister Dekker, is helaas nog niet overtuigd.

Op 25 maart 2021 heb ik namens een grote groep interlandelijke geadopteerden de Staat wederom aansprakelijk gesteld. Daarbij zat ook een gezamenlijk statement van een groep geadopteerden uit andere landen en van bovengenoemde belangenorganisaties. In 2017 heb ik namens stichting Mijn Roots de

Staat al aansprakelijk gesteld. Het was eigenlijk een verzoek om de eerdere afwijzing van 31 mei 2018 te herzien, omdat de uitkomst van het onderzoek van de Commissie Joustra wellicht een ander licht zou doen schijnen op de hele kwestie. Maar helaas, wederom een afwijzing.

Op de afwijzing heb ik vandaag een schriftelijke reactie gestuurd aan de minister en zijn ministerie met het verzoek om deze mee te nemen in zijn (her)overweging in verband met een financiële tegemoetkoming voor individuele zoektochten. Nota bene heeft hij in het laatste commissiedebat adoptie beloofd om hier in het najaar in een brief op terug te komen. Ik verwijs naar de bijlage met de brief.

Ik verwijs verder naar de webpagina met alle voorgaande brieven en andere inhoudelijke informatie:

- Aansprakelijkstelling namens geadopteerden: <https://www.ojau.nl/over-misstanden-in-adoptie-en-financiele-tegemoetkoming/>
- Reactie op de afwijzing en waarom het expertisecentrum geadopteerden niet kan helpen in een zoektocht naar biologische familieleden: <https://www.ojau.nl/ministerie-niet-aansprakelijk/>
- Alle andere informatie met betrekking tot deze strijd: <https://www.ojau.nl/adoptiezaken-indonesie/>
- De kwestie heeft ook media aandacht, zowel nationaal als internationaal: <https://www.ojau.nl/adoptiezaken-in-de-media/>

Er is weliswaar [erkenning van de fouten](#) die de Nederlandse overheid heeft gemaakt, maar daar blijft het blijkaar bij. Wat echt nodig is, is geld. Wat ik probeer is om weg te blijven uit de aansprakelijkheidssfeer, want het zou de Nederlandse overheid op grond van morele verantwoordelijkheid sieren om geadopteerden "concreet" te steunen. Het gaat om waarheidsvinding en rechtsherstel.

De NL staat heeft een ongerechtvaardigde inbreuk gepleegd op het privéleven van geadopteerden en hun biologische ouders in het land van herkomst, door interlandelijke adoptie toe te laten zonder adequate controle en toezicht op de adoptieprocedures te houden en preventieve maatregelen te nemen om fouten te voorkomen (schending van artikel 8 van het EVRM). Er zijn mensenrechten geschonden. Geadopteerden moeten nu zelf betalen om eventuele misdaden die zijn gepleegd in hun adoptie, als gevolg van nalatig handelen door de Nederlandse overheid, op te lossen. Nota bene zijn er ook biologische moeders elders in de wereld hun kind op onrechtmatige wijze kwijt geraakt.

Een deel van de wanpraktijken speelde zich ook af in het land van herkomst. Echter, de minister gaat eraan voorbij dat de aanwas van kinderen vanuit andere landen juist door die hoge vraag naar kinderen bleef groeien, en de illegale praktijken dus ook bleven doorgaan om aan die hoge vraag te voldoen. Het ministerie van Justitie deed niets toen ze over zorgelijke signalen van illegale adopties had vernomen, en deed ook geen poging om de identiteit van de kinderen te achterhalen. Als voorbeeld wijs ik u op dit krantenartikel uit 1979: [Illegale baby's uit Indonesië mogen blijven](#). Dit is echter slechts één voorbeeld. Verder kan natuurlijk verwezen worden naar de conclusies van de Commissie Joustra. Ook zijn er (helaas) genoeg individuele casussen waarin sprake is geweest van ontvoering en andere misstanden.

Waar het op neer komt:

1. Veel geadopteerden leven in onzekerheid, die weten niet of ze te maken hebben met vervalste documenten maar het vermoeden dat daar sprake van is, is wel degelijk gerechtvaardigd.
2. Veel geadopteerden zijn erachter gekomen dat er sprake is van illegale praktijken in hun adoptie. Ze hebben een misdrijf moeten ontdekken, en zijn daarna beland in een enorme emotionele rollercoaster. Los daarvan heeft een dergelijke zoektocht ook geld gekost.
2. Geadopteerden die een vrouw hebben teruggevonden die in de documenten staat vermeld als de moeder, blijkt na een DNA test niet de moeder te zijn. Waar is de moeder dan? Er moet dus een nieuwe zoektocht worden opgestart.
3. De belangenorganisaties stichting Mijn Roots, Plan Angel en Shapla Community die in de landen resp. Indonesië, Colombia en Bangladesh veldwerk verrichten, hebben met biologische moeders gesproken die hebben verklaard hun kind nooit ter adoptie te hebben afgestaan. Ze geven aan jarenlang te hebben gezocht naar hun verloren kind (of zoeken nog steeds). Hoe schrijnend is dat?

Deze moeders moeten ook een kans krijgen om hun kind terug te vinden. De biologische families in het land van herkomst hebben de financiële middelen niet en weten misschien niet eens dat hun kind is geadopteerd naar de andere kant van de wereld. Ze zijn dus afhankelijk van de omstandigheid dat hun geadopteerde kind naar ze zal gaan zoeken. Maar de geadopteerden zelf hebben ook lang niet altijd voldoende financiële middelen. Los daarvan is het ook niet rechtvaardig dat geadopteerden zelf moeten opdraaien voor de schade die is ontstaan als gevolg van fouten die onder toezicht van de Nederlandse overheid zijn gemaakt. Bijvoorbeeld: het ministerie van Justitie bleef beginseltoestemmingen om een kind te mogen adopteren afgeven, en dát gebeurde in Nederland. Waarom zou je als land kinderen willen ontvangen terwijl er sprake was van zwendel met geboortektes en afstandsdocumenten, of van ander bedrog? Dan doe je als land zijnde simpelweg mee aan kinderhandel.

Het gaat nu om de verantwoordelijkheid en de zorgplicht die het ministerie (effectief en efficiënt) zou moeten nakomen. Dat er wilens en wetens niets met zorgelijke signalen over kinderhandel is gedaan, is inmiddels ontegenzeggelijk bewezen.

Het Nederlands Juristen Comité voor de Mensenrechten (NJCM), waarvoor ik als lid actief ben in de werkgroep jeugdrecht en adoptie, onderschrijft ook het standpunt met betrekking tot het recht op waarheidsvinding en identiteitsherstel: <https://njcm.nl/actueel/reactie-njcm-op-het-rapport-commissie-onderzoek-interlandelijke-adoptie/>

Hopelijk kunt u de geadopteerden ondersteunen door dit onderwerp onder de aandacht te houden in de Kamer - eventueel middels een motie - mocht dit onverhoopt nodig zijn.

Als u nog vragen heeft naar aanleiding van mijn e-mail, dan verneem ik die graag. Ik kan ze eventueel ook beantwoorden in een (live) gesprek als u daar voor openstaat.

Ik zie uw eventuele reactie graag tegemoet.

Bij voorbaat dank.

Vriendelijke groet,
Dewi Deijle

E-mail gericht aan de Projectleider Expertisecentrum Interlandelijke Adoptie

Op di 6 jul. 2021 om 16:18 schreef info@ojau.nl <info@ojau.nl>:

Geachte heer Zijlstra,

Bedankt voor uw e-mail die u enige tijd geleden heeft gestuurd. Christine Verhaagen van stichting Mijn Roots is op 1 juli bij de eerste bijeenkomst geweest.

De reden dat ik u nu benader is het volgende.

Het expertisecentrum gaat een grote groep interlandelijk geadopteerden helaas niet verder helpen in hun zoektocht naar hun biologische familieleden in het land van herkomst.

Ik stuur u in de bijlage een brief met bijlage die ik heb gestuurd naar de minister van rechtsbescherming, als ook naar enkele Tweede Kamerleden. Het is een brief naar aanleiding van o.a. het commissiedebat adoptie dat op 9 juni 2021 plaatsvond.

Het is voor u meer ter informatie, zodat u ook weet dat er nog veel vragen / twijfels zijn rondom de opzet van het expertisecentrum en de concrete hulp die het helaas niet kan gaan bieden voor roots-zoektochten in het land van herkomst.

Vriendelijke groet,
Dewi Deijle